

gang og således ikke producerer på markedsbaserede vilkår. Eloverløb forekommer ikke i et liberaliseret marked, hvor udbud og efterspørgsel regulerer prisen og dermed elproduktionen.

I den forbindelse lægger Dansk Folkeparti vægt på, at ministeren i bemærkningerne til lovforslaget anfører, at lovforslaget vil bidrage til at gennemføre regeringens målsætning om at skabe en effektiv elsektor og sikre lavere elpriser. Dette mener Dansk Folkeparti skal ske ved en gennemgribende regelsanering og forenkling af lovgivningen. Herunder skal der tillige ske ændringer i det gældende afgiftssystem.

Dansk Folkeparti finder, at bestemmelsen om statens overtagelse af nødlidende vindmøller, der udspringer af elreformaftalen, er baseret på meget usikre økonomiske forudsætninger, som kan være forbundet med øgede udgifter for elforbrugerne. Der henvises til de optrykte svar på spørgsmålene nr. 2, 3, 5, 6 og 11-15.

Et *mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for det stillede ændringsforslag.

Lovforslaget går ud på at give de systemansvarlige virksomheder mulighed for at lukke ned for VE-elektricitet og anden prioriteret elektricitet i situationer, hvor tilførslen af elektricitet er kritisk. Indtil nu har de haft mulighed for at lukke ned for den ikkemiljøvenlige elproduktion, og i nødsituationer har al produktion kunnet lukkes ned. Regeringen og energiliberaliseringspartierne åbner med dette lovforslag den første lille katteløb for at bortprioritere den miljøvenlige elektricitet. Umiddelbart kan det se fornuftigt ud: »Det kan jo ikke nytte, at hele systemet bryder sammen«. Enhedslisten kan kvittere for, at man har indført en rækkefølge, efter hvilken vindmøller er de sidste, der kobles fra. Men at indføre muligheden for at koble fra i andre situationer end nødsituationer gør det ulige nemmere for regeringen, når liberaliseringen bliver total – hvor der ikke skelnes mellem energi produceret på centrale anlæg med kul og olie og vedvarende energi – at afkoble vedvarende energi, fortsætte kulproduktionen på fuld damp og købe sig fri af sine CO₂-reduktionsforpligtelser. Økonomi- og erhvervsministeren har også under udvalgsbehandlingen svaret, at han ønsker et system med markedsmekanismer, således at den

vedvarende energi underlægges en markeds-mæssig prisregulering, hvor prisen falder, når der er meget elektricitet på markedet, og mølle-ejerens incitament til at koble møllen fra i situationer med lave priser øges. En mølle koster et bestemt beløb at stille op, og når den først er etableret, kan det ikke betale sig at koble den fra. Derimod kan lave priser afskrække folk fra at sætte møller op, og derfor er økonomi- og erhvervsministerens signaler dårlige for udviklingen af mere vedvarende energi.

Eloverløb er en selvskabt plage. Med liberaliseringen bliver planlægningen af Danmarks energisystem umulig, og der vil være en stigende risiko for overløb. Præmissen bliver »billigst muligt« og ikke »bedst for miljøet« eller »bedst for demokratiet«. En beskyttelse af systemet mod såkaldt eloverløb burde koncentrere sig om at regulere de store, centrale anlæg, så de ikke producerer el, når der ikke er brug for det, eller at oplagre overskudsel som varme.

Enhedslisten mener, at der er løsninger på de problemer, der vitterlig kan opstå, når energisystemet forhåbentlig en dag er udbygget, så vedvarende energi spiller en dominerende rolle. Og her burde regeringen virkelig satse med fremsynde investeringer og udviklingsprojekter. Lagring af energi er den store udfordring, som regeringen burde satse på at udvikle. El kan lagres som brint, der kan anvendes senere, eller som varmt vand på store kraftvarmeværker, der så kan skrue ned for produktionen og forsyne med varme i en periode, hvor vinden giver den elektricitet, der er brug for. Enhedslisten savner en mere langsigtet plan fra regeringen, der viser, hvordan den vil tage hul på disse meget væsentlige spørgsmål.

Enhedslisten er ikke modstander af de dele af lovforslaget, som handler om beredskabet og el-sikkerhedsarbejdet.

Kristeligt Folkeparti, Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.